Anul al 57-lea
12 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 34.464/939

Nr. 311 Luni 11 Noembrie 1940

12 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei
UNIV.-SPORT 500 lei

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

GRABA STRICĂ TREABA

Greșala este omenească; ea poate fi săvârșită și de omul politic și de simplul particular; diferența însă între greșala unuia și greșala altuia este că, pe când cel din urmă plătește singur sau cel mult urmașii lui consecințele, la omul politic, greșala are repercusiuni asupra tuturor concetățenilor săi și chiar asupra generațiilor viitoare. De aceia omului politic i se cere mult mai multă prevedere de cât simplului particular în toate actele sale.

Una din greșelile lumei politice dela noi a fost că, ori de câte ori se schimbau guvernele, noui veniți se credeau unși de Dumnezeu și că odată cu ei s'a coborît și raiul pe pământ. Tot ce se făcuse înainte era rău, iar tot ceia ce era de făcut, trebue apriori să fie considerat de bun. Experiența dovedea în urmă cât de înșelătoare erau promisiunile și ce consecințe funeste aveau asupra opiniei publice, care nu mai punea temei pe nici un fel de promisiuni. O indiferență aproape generală întâmpina schimbările de guvern, chiar și atunci când unele dintre ele puteau să îndreptățească multe speranțe. De o asemenea desamăgire trebue să se ferească noul regim care s'a instalat la cârma statului.

In principiu, nici odată nu am contestat buna credință a celor pe cari împrejurările sau capacitatea ori sacrificiile lor i-au adus la conducerea neamului și de aceia este departe de mine gândul de a contesta buna credință a celor ce ne conduc azi. Ași fi dorit totuși — și această dorință a mea este întemeiată și pe umilul meu aport la triumful ideii naționale și pe încrederea și speranțele pe care le au îndreptățit noui conducători — aș fi dorit, zic, să pot sublinia ca un merit al noului regim o depărtare totală de obiceiurile ce însoțeau venirea la putere a vechilor regimuri.

Așa de pildă, pentru ce s'ar întrebuința și azi, de presa oficioasă, acelaș limbaj tare, amenințător, pe care-l întrebuințau ziarele fostelor cârmuiri? Pentru ce s'ar lăsa ca actele unora din prietenii regimului să aibă impresia că sunt acte de răsbunare, de amenințare și de teroare?

Noului regim, care s'a bucurat din ceasul întâi al instalării sale de mare încredere, nu-i sunt necesare astfel de acte. Faptele bune, faptele de folos obștesc, săvârșite cu ordine și disciplină, în cadrul legilor și mai ales pe temeiul unor legi nepripite, bine chibzuite, vor putea întări noul regim, îi vor da autoritatea și va justifica încrederea de care are nevole în grelele vremuri prin care trecem.

De sigur, că cei ce au greșit în trecut, cei vinovați și față de lege și față de Dumnezeu, trebue să răspundă de faptele lor. Acțiunea de guvern însă, nu trebue circumscrisă numai la sancționarea celor vinovați, ci trebue întinsă la fapte positive bazate pe realități care să întemeeze speranțele de îndreptare. Și dovada acestei îndreptări se obține atunci când prin o sănătoasă chibzuire se iau măsuri de ordine și interes public. Graba strică treaba.

Să iau un exemplu recent care mi se pare și mie și opiniei publice că denotă o grabă dăunătoare. Este de sigur o datorie a autorității să împiedice specula și să înlăture prin măsuri legale ori ce ar înlesni-o, mai ales când este vorba de obiecte de primă necesitate. Dar o asemenea bună intenție nu trebue să ducă la măsuri cari să producă turburări în gospodăriile oamenilor, să creeze o stare de alarmă, dăunătoare economiei generale a țării, ori să contravie spiritului de prevedere care a fost totdeauna o însușire chiar a celor mai umile cămine românești.

In țara noastră, unde cârmuitorii n'au fost totdeauna prevăzători, oamenii cuminți au bunul obicei, care datează din bătrâni, de a face mai ales în preajma iernii provizii pentru câteva luni, în raport cu nevoile familiei lor, în raport cu mijloacele lor și cu felul lor de trai. Inseamnă aceasta un stocaj, o scoatere din circulație a alimentelor mai ales într'o epocă de răsboi care mișcă și în preajma noastră?

De bine de rău măsura a fost acum luată, dar legea și regulamentul acestei probleme nu prevăd mijloacele de control și această omisiune poate da naștere la vexațiuni inutile și la abuzuri și mai inutile, cari în nici un caz nu vor folosi nici noului regim, nici nouei ordine de lucruri ce urmează a se întemeia, dacă unele practici din ultimele zile vor continua.

Tot asemenea, mi se pare că s'a pus prea mare grabă în ce privește reglementarea tezaurizărei monedei. La noi, după criza bancară din ultimii ani, criză care a făcut să piară încrederea publicului în depunerea economiilor la bănci, acei cari și-au agonisit o mică economie au luat obiceiul de a și-o păstra acasă sau în safeuri la bănci. Este aceasta o crimă? Poate fi cineva învinuit că după ce a văzut pe atâți ruinându-se prin depunerea la bănci, n'a mai avut încrederea în ele? O asemenea învinuire nu numai că este nedreaptă, dar vatămă însăși temelia vieței noastre economice și dacă pentru unii particulari legea pare a fi mai îngăduitoare, pentru oamenii de afaceri, de întreprinderi financiare este d'a dreptul dezastruoasă. Această categorie de oameni trebue să aibă la dispoziție banul și alegerea momentului în care pot să-l întrebuințeze. Căci, există în viața economică anumite elemente psichologice, cari nu pot fi tăgăduite și cari trebuesc respectate tocmai în interesul bunului mers al afacerilor. Psichologia pieței nu poate fi siluită cu dispoziții legale, fără a se produce turburări grave, fără a se accentua panica și dispariția capitalului.

Nu este prea mult de când, în Franța, pe timpul guvernului frontului popular, astfel de măsuri au nenorocit economia Franței, iar la noi cine nu-și aduce aminte, ce efecte economice au avut legile pe cari doctrinari de toate spețele le schimbau în fiecare zi?

Tot așa de greșită este și măsura care tinde la egalizarea în mizerie a tuturor acelora cari încasează un salariu, de undeva. Un studiu mai atent al chestiunei nu se poate să nu arate că aplicarea cotelor de impozite, publicate zilele trecute, asupra salariilor acelora cari le câștigă prin o capacitate deosebită, o muncă obositoare și plină de riscuri, duce direct la paralizarea vieței economice. Intre munca funcționarului de birou sau a profesorului de Universitate, și aceea a tehnicianului care stă pe șantier sau în păduri ori mine, ori fabrici de explosibile, expus intemperiilor și riscului, există o mare deosebire. Pe când cei dintâi au pensii, asigurări de bătrânețe, viață liniștită, ceilalți trebue să-și asigure și familia, și viața din ceeace câștigă într'un interval scurt.

Ce dreptate este aceia, ca să fie tratați la fel, când și munca și calitatea ei, și capacitatea, și riscul sunt deosebite?

Prin astfel de măsuri se va ajunge fatal la o stânjenire totală a vieței noastre economice și așa destul de grea din cauza împrejurărilor internaționale. O asemenea stare de lucruri se va repercuta și asupra încasărilor Statului, cari vor diminua profund, căci în viața economică intervenția Statului trebue făcută cu multă prudență și cu multă prevedere de viitor. Nu se pot înfrânge legile naturale ale vieței economice, ci cel mult ele pot fi adaptate noilor condițiuni de viață.

Spunând toate acestea n'aș voi să se creadă că pledez cauza acaparatorilor, a tesaurisatorilor sau a cumularzilor între cari m'aș număra și eu. Pot să afirm că sunt străin de toate acestea, cu toate că, dacă aș fi vrut, aș fi putut ca mulți alții să fiu în nenumărate Consilii de administrație, dar nu am vrut, plecând dela convingerea că cine se amestecă în prea multe treburi nu face nici una bine.

Sunt îndreptări de făcut în economia țărei, sunt măsuri de luat pentru organizarea, pentru însănătoșirea ei, dar să nu se sară peste gard, crezându-se o atmosferă de neîncredere și de panică.

GRABA STRICA TREABA, și omul politic este bine să se ferească de grabă, ca de foc.

STELIAN POPESCU

CUTREMURUL DE VINERI

Observatorul astronomic din Capitală ne trimite următorul comunicat:

In ziua de 8 Noembrie, la ora 14, un minut și opt secunde, s'a înregistrat la observatorul din București, un cutremur, al cărui epicentru se găsește la 155 km. depărtare. Inregistrările au durat aproape o jumătate de oră și au înfățișarea înregistrărilor date de cutremurul din Vrancea.

Cutremurul a fost simțit la București cu gradul 4.

*

Galați, 8 Noembrie

Vineri, la ora 14.10, s'a simțit în localitate un ușor cutremur, de scurtă durată.

*

Târgoviște, 8 Nov.

Astăzi, la ora 14, s'a resimțit în orașul nostru un cutremur slab.

Cutremurul a fost însotit de sgomote subterane. N'a fost nici un fel de panică.

D. Chamberlain este grav bolnav

Londra, 8 (Rador). — D. Neville Chamberlain, fostul prim-ministru, este grav bolnav.

Agenția „Reuter" a primit dela d-na Chamberlain următoarea telegramă:

„Neville Chamberlain a slăbit mult în ultimele câteva zile și continuă să slăbească. El este grav bolnav".

După cât se pare, fostul prim-ministru se află la țară, unde s'a dus să se odihnească după ce a demisionat din funcțiunea de Lord Președinte al Consiliului.

S'a prăbușit podul dintre Takoma și Washington

Washington, 8 (Rador). — Podul care leagă Takoma de Washington, trecând pe deasupra canalului Puget, dela Takoma, s'a prăbușit pe neașteptate în cursul zilei de Joi.

Căzând dela o înălțime de 60 metri, podul s'a sfărâmat complet.

In clipa când s'a produs prăbușirea podului, pe el se afla numai un singur ziarist, care a reușit să scape cu viață.

Se amintește că acest pod a fost inaugurat în Iulie a. c. și a costat 6 milioane dolari.

El era al treilea dintre cele mai lungi poduri suspendate din Statele Unite.

S'a deschis o anchetă pentru stabilirea cauzelor catastrofei.

Nor de lăcuste în Grenada

Grenada, 8 (Rador). — Mari nori de lăcuste s'au abătut asupra provinciei Grenada.

Autoritățile de resort provinciale au ordonat măsurile necesare în vederea apărării ogoarelor și a distrugerii lăcustelor.

Marile festivități dela Iași

Aniversarea zilei M. S. Regelui și comemorarea începuturilor Mișcării Legionare

Au participat M. S. Regele Mihai I, M. S. Regina Mamă Elena, d. general I. Antonescu, conducătorul Statului, d. Horia Sima, comandantul Mișcării Legionare, miniștri și oaspeți străini

La Iași, în capitala Moldovei, cetate de înaltă cultură, unde străinismul prinsese o înăbușitoare influență, s'a desfășurat Vineri îndoita sărbătoare: Ziua M. S. Regelui Mihai I și comemorarea începuturilor mișcării legionare.

Conducătorul Statului, generalul Antonescu, a subliniat semnificația faptului că ziua M. S. Regelui este și ziua de proslăvire a biruinței legiunii Arhanghelul Mihail, socotind-o ca un semn ce vine de dincolo de noi, ca o împletire de destine.

Ceilalți cuvântători, d-nii prof. Ion Zelea Codreanu, Horia Sima și Corneliu Georgescu au adus Suveranului tânăr omagiile lor, în uralele mulțimii ce dovedeau adânca iubire și neclintita unitate ce leagă laolaltă Popor și Dinastie.

Evocându-se memoria lui Corneliu Codreanu, promotorul mișcării legionare, s'a reînoit legământul de a creia o țară așa cum au visat-o martirii ce și-au dat sângele pentru realizarea idealului lor.

Grele sunt vremurile în care îi e dat Mișcării Legionare să pună în practică forma de guvernare preconizată de Căpitanul ei; dar forța vie a neamului nostru, atât de năpăstuit de soartă, va învinge vitregiile vremelnice, dacă toți, și cei puși la conducerea treburilor publice și condușii, vor ține seama de imperativul solidarității: nimic nu se face fără dragoste și disciplină!

„Dragostea — scria Corneliu Codreanu în volumul „Pentru legionari" — nu poate aduce nici tiranie, nici împilare, nici nedreptate, nici răzvrătire sângeroasă, nici război socială. Ea nu poate însemna niciodată conflict".

Iar mai departe:

„Nu există biruință fără unitate. Și nu există unitate fără disciplină. De aceea neamul nostru va trebui să condamne și să considere ca acțiune vrăjmașă, orice abatere dela școala disciplinei, ca pe ceva care-i periclitează biruința și viața".

In sentimentul de dragoste se cuprinde toată gama de nuanțe — omenie, dreptate, valorificarea meritelor reale, justă distribuție a răsplătirii muncii, etc. — pe care sa bazează nădejdile de mai bine ale masselor; în ideia de disciplină a cadrelor în subordine este izvorul pacinicei propășiri, al liniștei sociale; grație lor vom reda țării întruparea nouă pe care o merită și îi vom reda hotarele Românei unite.

Iașii-Cetatea Mișcării Legionare

Iași, 8 Noembrie

Primul tren special din București, aducând ca invitați pe miniștrii reprezentanți ai puterilor Axei, atașații militari, statul major al misiunilor străine, cavalerii ordinului „Mihai-Viteazul", văduvele martirilor legionari, reprezentanții presei străine și române și numeroase alte persoane, după o oprire la Bârnova, începe să coboare panta spre Ciurea.

La o cotitură a serpentinei, prin pâcla străvezie a unei dimineți de toamnă târzie, pare că se deslușesc în vale, primele clopotnițe și turnuri ale târgului, care a fost leagănul tuturor acțiunilor glorioase.

Istorica reședință de scaun a Moldovei, bătrânul Iași, străjuit de cele două mânăstiri domnești — Galata și Cetățuia — freamătă molcom în așteptarea unei sărbătoriri, care o va împrospăta și-i va învecinici o glorie, ce începuse să se destrame în uitare...

Dar și-a dat obolul la foarte multe clipe înălțătoare acest bătrân târg al Ialșilor, ca să rămână îngropat definitiv sub colbul trecutului.

Totdeauna generos și resemnat el a oferit, în ceasul Unirii, sub Cuza Vodă, altui oraș locul de cinste, mulțumindu-se doar cu gloria modestă de a fi contribuit, prin inițiativa și apoi prin jertfa lui, la realizarea unui ideal atât de râvnit.

In timpul refugiului din războiul cel mare, toți aceia cari au fost siliți să-și aducă aminte de existența Iașilor au fost primiți la sânul lui cu bucuria și bunătatea unei mame vecinic gata să ierte.

In acele timpuri de suferință si de luptă, Iașii au fost un puternic sprijin, dar, când a urmat triumful, bătrânul târg a știut, din nou, să se resemneze.

Etapele cele mai importante din lupta dusă pentru biruința românismului, de Iași se leagă; acțiunile cele mai însemnate de aci au pornit; focarul care întreținea trează conștiința națională, la Iași își avea sediul.

Aici a fost reimprospătată flacăra naționalismului, de câte ori era în primejdie să se stingă și de aci s'a răspândit îndemnul nădăjduitor în îndreptarea neamului, îndemn cântat de poeți, rostit de profesori, formulat de gânditori.

Activitatea naționalistă a Căpitanului tot la Iași și-a însemnat principalele etape: în 1919, înlocuirea steagului roșu cu drapelul tricolor, la Socola; în 1922, prima Asociație a studenților creștini români; în 1924, ideia primei tabere de lucru benevol, la Ungheni, pentru cărămizile căminului dela Râpa Galbenă; în acelaș an, se pun bazele legiunii Arhanghelului Mihail, în colaborare cu „L. A. N. C."; în 1927, mișcarea legionară devine independentă, selecționându-se un mănunchi de caractere oțelite pentru consolidarea nucleului.

Această echipă de fruntași, cari au făcut un legământ solemn, după rugăciunea dela biserica „Sf. Spiridon", era formată numai dintr'o duzină de tineri: Corneliu Z. Codreanu, Ionel Moța, Gh. Clime, Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Mile Lefter, Ion Banea, Gh. Potolea, Nicolae Totu, Hristache Solomon și Alex. Ventonic.

Peste doi ani, în 1929, mișcarea legionară începe propaganda în marele public, ca peste 11 ani, după nesfârșite jertfe și neîncetate suferințe, rezistând îndărătnic la orice oprimare și eșind tot mai puternică din fiecare încercare de înăbușire, mișcarea să ajungă la biruința de acum.

Pentru contribuția lui la această victorie, pentru sufletul pe care de fiecare dată l-a respirat cu dărnicie în lupta depusă, Iașii își primesc astăzi răsplata: tânărul Suveran al țării și M. S. Regina Mamă Elena, conducătorul Statului, comandantul Mișcării Legionare și mulțimea cămășilor verzi din întreaga țară au venit să facă dreptate — să redea târgului îmbătrânit și uitat, locul ce i-se cuvine în viața nouă a statului legionar.

DE AZI INAINTE IAȘII VOR FI SOCOTITI CETATE A MIȘCARII LEGIONARE.

Bătrânul oraș a privit mereu cum cei mai buni fii ai săi se răspândeau, rând pe rând, în alte colțuri de țară, iar cei cari mai rămâneau aci și cari nu se îndurau să-l părăsească, ieșeni pașnici și potoliți, cu tabieturi de pensionari, obișnuiți să-și ude în fiecare dimineață florile din grădinița casei, sau să-și admire în tăcere, din cerdac, cât e ziulica de mare, dâmburile și văgăunile dealului din fața casei, nu s'ar mai fi dus, poate, cu gândul la apropiata reînviere a vieței ieșene.

Și, nu și-ar fi închipuit, desigur, acum 20 ani, nici ulițile strâmte ale târgului, nici casele timid ițite de după copaci, pe jumătate desveliți de frunzișuri, nici pietrele caldarâmului, martore la primele tresăriri ale conștiinței naționaliste și la primii pași făcuți cu vârtoșenia românească de câțiva tineri, priviți cu sfială de mulțime (—) nu și-ar fi închipuit niciunele acum 20 ani, că vor putea fi martore, în curând, la un atât de impunător marș al biruinței.

Bătrânul Iași era obicinuit să i se ceară sprijinul în vremea gloriei și să fie chemat a da tonul unor lupte dela ale căror serbări victorioase era, poate, înlăturat.

Dar nu protesta: de fiecare dată, după ce-și îndeplinea misiunea, Iașul se întorcea la florile lui, la tăcerile și la pensionarii lui.

Dar, iată că de data aceasta

Cortegiul dela Mitropolie spre palatul administrativ

după biruința Mișcării Legionare, Suveranul și Regina Mamă Elena, împreună cu țara întreagă, recunoscătoare și dreaptă, au venit să șteargă colbul uitării și să alăture cununa măreață de azi, la gloria trecută a Ialșilor.

Aspecte

Roboteala a început înainte de ziua cea mare.

Mișcarea legionară ieșeană trebue să organizeze primirea celor mai înalte personalități ale țării: erau așteptați însuși Suveranul cu Regina Mamă; conducătorul Statului, șeful Mișcării Legionare, numeroși miniștri și demnitari, precum și oaspeți, camarazi, din toate colțurile României.

Rechiziționarea locuințelor-pavoazarea orașului, măsurile de ordine — toate au fost puse la punct cu o disciplină impresionantă.

Atâtea maghernițe într'o rână, cu pereții coșcoviți, atâtea firme cu nume străveziu naționalizate, atâtea dughene provinciale, eșite indiscret în calea trecătorilor, chiar pe străzile centrale, — toate acestea trebuiau făcute cât mai puțin vizibile pentru o sărbătoare atât de importantă.

Iașii aveau doar cinstea să serbeze ziua numelui M. S. Regelui, care venea să cinstească, prin Inalta Sa prezență, calitatea de leagăn al Mișcării Legionare, recunoscută, a Ialșilor, o îndoită sărbătoare de care și fostă capitală a Moldovei și locuitorii ei s'au arătat demni.

Cine cunoaște aspectul obișnuit al bătrânului oraș, sau s'a plimbat prin el de ziua Sfântului Arhanghel Mihail, nu se poate să nu-și fi pus întrebarea dacă nu cumva orașul se transformase peste noapte, ca vrăjitoarea din basme.

Tricolorul românesc, alături de drapelele țărilor Axei, flutura pretutindeni pe imobile, pe instituții, la tramvaie, la stâlpi...

Ferestrele și gardurile erau peste tot împodobite cu frumoase țesături românești; iar publicul, voios, și cu brațele pline de flori, umplea toate străzile, piețele, ogrăzile.

Fotografia M. S. Regelui Mihai I se găsea în fiecare vitrină. De asemeni chipul Căpitanului croit în linii simple și severe domină mare de pe frontispiciul Universității, de pe turnul din mijloc al palatului ad-tiv și din numeroase ferestre ale caselor.

Din zori, pe toate ulițele treceau spre centru, grupuri de legionari, de „Frății de cruce" și de „cetățui", cântând.

Nici odată nu s'a trezit bătrânul oraș moldovenesc în atâtea cântece și în atâta freamăt de tinerețe biruitoare.

Primirea Suveranului în gară, unde I-a fost oferit un buchet Reginei Mame Elena; calda manifestație a publicului, pe drumul parcurs de cortegiul regal, dela gară până la mitropolie; năvala de flori, care acopereau în fiecare clipă trecerea automobilului în care se aflau Suveranul și Regina Mamă, ca și acela care purta pe generalul Ion Antonescu și Horia Sima; spontaneitatea entuziasmului, toate sunt mărturiile unei dragoste cu care poporul român știe să răsplătească încrederea ce i se arată și grija ce i se poartă. Ziua numelui tânărului nostru Suveran și a triumfului Ialșilor, care a aprins cel dintâi făclia credinței în românism — iată explicațiile caldului entuziasm al voioasei manifestații de Vineri dela Iași.

Desfășurarea programului a fost o continuă bucurie a mulțimei, de a-și da frâu inimii și a arăta ce simte și cât simte, când e lăsată să se manifeste în voie.

După drumul triumfal al cortegiului dela gară la mitropolie, M. S. Regele Mihai I a primit felicitările guvernului, ale miniștrilor străini; apoi s'a făcut o slujbă religioasă; după aceea, înalta asistență a parcurs drumul dela mitropolie la palatul ad-tiv, câteva sute de metri, pe jos, prin mijlocul publicului, cu M. S. Regele Mihai I și Regina Mamă Elena în frunte, urmați de generalul Antonescu, singur, apoi de d-nii Horia Sima și profesorul Ion Z. Codreanu, și în fine de toți ceilalți demnitari și oaspeți.

Discursurile din piața palatului administrativ, sub buzduganul ocrotitor al lui Ștefan cel Mare; apoi vizita la căminul legionar dela Râpa Galbenă, unde i-a impresionat în deosebi capela în care ard lumânări pentru pomenirea sufletului morților legionari și muzeul cu diferite obiecte rămase dela martiri: cărți, fotografii, crucifixuri, făcute la închisoare, prin șlefuirea, în singurătate și cu migală, a ciolanului rămas de la supă și în sfârșit impunătoarea defilare din fața universității, pe str. Carol — au fost toate prilejuri de înălțare sufletească atât pentru înaltii oaspeți ai bătrânului Iași, cât și pentru pașnicii locuitori ai lui, cari, poate, visaseră un asemenea vis, dar nu credeau că le va mai fi dăruit.

VALERIU MARDARE

Sosirea trenurilor speciale în gara Iași

Trenul special cu d-nii general I. Antonescu, conducătorul Statului și președinte al consiliului de miniștri, cu d-na și Horia Sima, comandant al Mișcării Legionare, cu d-na, a sosit în gara locală azi dim., la ora 8.20.

Pe peron se găseau d-nii: general de corp de armată N. Ciupercă, general Hariton Dragomirescu, I. Marinescu, Șt. Panaitescu, Tadrescu și Mihail Racoviță; Ilie Gârneață, Radu Mironovici, Corneliu Georgescu, preotul Demetrescu-Borșa, comandanți ai „Bunei Vestiri", miniștri Ialșinschi, Al. Constant și Papanace; W. Fabritius și P. Chigi, cu suitele; miniștri plenipotențiari ai Japoniei și Spaniei; șefii misiunii militare germane în România, generalii von Hansen și Speidel,

(Continuare in pag. 3-a)

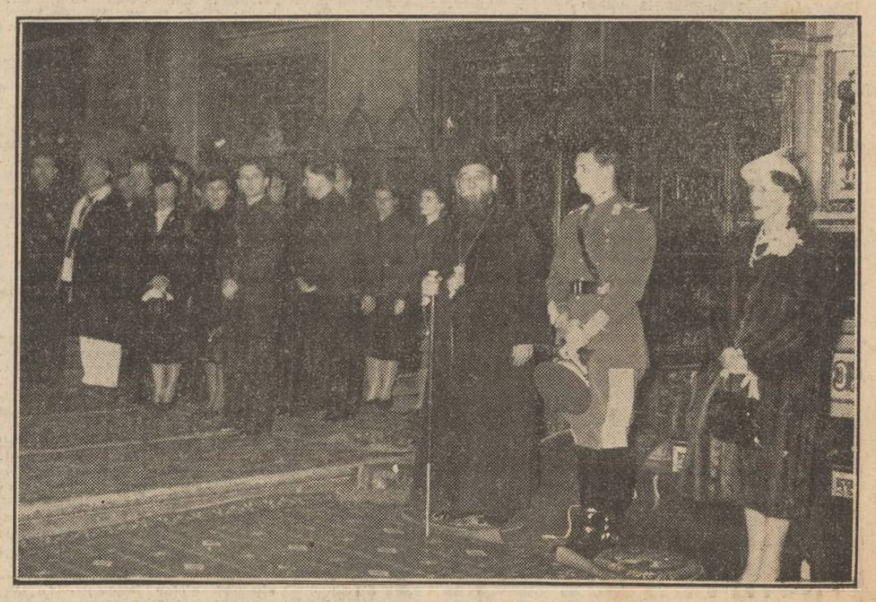

Slujba religioasă în Biserica Mitropoliei